

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valeriu Dubăsari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

*Rusnac Anatolie Gheorghe, născut la
24.06.1963, originar și domiciliat în or.
Ocnița, str. Pușchin 94,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.09.2015 - 08.12.2015;

Instanța de apel: 13.01.2016 - 23.03.2016;

Instanța de recurs: 28.04.2016-08.06.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ocnița din 08 decembrie 2015, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Rusnac Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42 alin.(5), 27, 191 alin.(2) lit. b),d) Cod penal stabilindu-i-se pedeapsa, cu aplicarea art. 78 alin.(2) Cod penl, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale – 10 000 (zece mii lei), fără privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul ÎS ”Calea Ferată” din Moldova.

Acțiunea civilă a Î.S. ”Calea Ferată din Moldova” împotriva lui Rusnac Anatolie cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 10 000 (zece mii) lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut că inculpatul Rusnac Anatolie, în calitate de complice, la 14.05.2015, aproximativ la orele 18.20, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Sajin Ruslan împreună cu Costanda Anatolie și Golic Valerii, avînd rolul de complici prin faptul contribuirii la săvîrșirea infracțiunii, prin acordare de mijloace și instrumente,

manifestându-se prin punerea la dispoziție lui Guțu Iurii, care este angajat în calitate de mecanic de locomotivă la Depoul circulant de locomotive Ocnîța a Î.S. "Calea Ferată din Moldova" și lui Vacari Anatolie, care este angajat la același Depou în calitate de ajutor de mecanic de locomotivă, a 2 mijloace de transport de marca "VAZ 2102" cu n/î OC AE 545, care aparține cet. Rusnac Anatolie și "Opel Astra" cu n/î C KO 210 care aparține cet. Costanda Anatolie, recipiente cu un volum de 20 litri fiecare și un recipient de 10 litri, precum și 2 furtunuri, pentru scurgerea motorinei din rezervoarele locomotivei.

În continuarea acțiunilor sale criminale, pătrunzând pe teritoriul Depoului circulant de locomotive Ocnîța a Î.S. "Calea Ferată din Moldova", prin înțelegere prealabilă cu Guțu Iurii și Vacari Anatolie, ultimii distrugând intenționat sigiliul rezervorului secțiunii "E" din partea stîngă, distrugînd sigiliul, secțiunii „A” partea dreaptă a locomotivei cu nr.3T31 OM-0151, au introdus două furtunuri cu o lungime de aproximativ 5-6 metri fiecare, în rezervorul secțiunii "A" partea dreaptă a locomotivei, în comun, acționînd intenționat în vederea sustragerii unei cantități de 1190 litri de motorină, care, conform prețului de achiziționare achitat de către Î.S. "Calea Ferată din Moldova" costă 1112,65 USD care (conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM la 14.05.2015) constituia suma de 19664,20 lei (nouăsprezece mii șase sute șazeci și patru și 20 bani), din rezervoarele locomotivei cu nr. 3T31 OM -0151, pe care o conduceau Guțu Iurii și Vacari Anatolie, însă din motive independente de voința acestora, acțiunile infracționale nu au putut fi duse pînă la sfîrșit, aceștia fiind reținuți.

3. Nefiind de acord cu sentința adoptată, a declarat apel procurorul care a solicitat admiterea apelului cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Rusnac Anatolie să nu fie aplicate prevederile art. 64 alin.(3¹) Cod penal, cu obligarea inculpatului să achite amenda stabilită integral.

În motivarea apelului a invocat că instanța corect a calificat acțiunile inculpatului Rusnac Anatolie în baza art. 42 alin.(5), 27, 191 alin.(2) lit. b),d) Cod penal însă, incorect a aplicat prevederile art. 64 alin.(3¹) Cod penal. Fapta inculpatului Rusnac Anatolie a fost încadrată juridic, atît la urmărirea penală cît și la judecarea cauzei, în baza art.42 alin.(5), 27, 191 alin.(2) lit. b),d) Cod penal, iar potrivit sancțiunii art.191 alin.(2) Cod penal, este prevăzută pedeapsa și sub formă de închisoare de la 2 la 6 ani, care, în conformitate cu art.16 alin.(3,4) Cod penal se clasifică ca fiind infracțiune gravă, prin urmare, de către instanța de judecată au fost aplicate incorect prevederile art. 64 alin.(3¹) Cod penal or, aceste prevederi se aplică exclusiv în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, nu și grave, categorie din care face parte și art.191 alin.(2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, a fost respins ca depus peste termen apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

4.1 În argumentarea soluției adoptate instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 415 alin.(1) pct.1) lit. a), 402 alin.(1), 403 alin.(1) Cod de procedură penală, a constatat că sentința motivată a fost pronunțată la 08.12.2015. potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 01.12.2015, ședința în care au fost prezenți toți participanții inclusiv acuzatorul Ion Negurița, a fost întreruptă pentru deliberarea și pronunțarea sentinței pentru data de 08.12.2015. Făcând trimitere la Recomandările CSJ nr. 37 din 22.04.2013 ”Cu privire la pronunțarea hotărârilor judecătorești în procesul penal” Colegiul a menționat că pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că au luat cunoștință cu conținutul hotărârii motivate la data pronunțării.

Astfel, s-a constatat că apelul a fost depus tardiv, cu încălcarea termenului prevăzut de art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală, iar careva motive întemeiate de întârziere a depunerii apelului nu au fost invocate și nu s-au stabilit, fapt ce a impus respingerea apelului ca depus peste termen.

De către instanța de apel nu a fost reținut temeiul invocat de procuror că sentința motivată a parvenit la procuror la 23.12.2015, deoarece, deși art. 338 alin.(4) Cod de procedură penală prevede că copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată, iar participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată, totodată legislatorul a prevăzut că termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, iar sentința motivată a fost pronunțată la 08.12.2015, procurorul nefiind îngădit în careva mod de exercitarea căii de atac asupra sentinței în cauză.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei emise la caz cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În susținerea recursului invocă:

(1) Instanța de fond, contrar prevederilor art. 336 Cod de procedură penală, după semnarea de către președintele ședinței a procesului-verbal al ședinței de judecată, în termen de 5 zile lucrătoare, nu a înștiințat în scris participanții la proces despre aceasta în vederea asigurării acestora posibilitatea de a lua cunoștință cu procesul-verbal și a primit copii;

(2) Nefiind informat despre întocmirea și semnarea procesului-verbal al ședinței de judecată din 08.12.2015, procurorul a fost lipsit de dreptul să

formuleze obiecții asupra acestuia, în atare situație fiind în neștiință că a fost pronunțată sentința integrală;

(3) Instanța de apel, invocând din start că apelul procurorului este tardiv, nici nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, acesta rămânând fără examinare.

5.1. Asupra recursului a depus referință Î.S. ”Calea Ferată din Moldova” prin care s-a expus pentru admiterea acestuia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 415 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.*

Conform art. 402 Cod de procedură penală și recomandărilor pct. 6.1. al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel”, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau de la data înmînării copieii de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul procurorului, din motiv că s-a depus peste termen.

Instanța de recurs consideră că, corect instanța de apel și-a motivat soluția adoptată privind respingerea apelului ca depus peste termen, prin faptul că Procuratura de Transport a primit copia sentinței motivate la 22.12.2015, necontestînd-o în termenul prevăzute de lege (f.d.195).

În aceeași ordine de idei, Colegiul menționează că, un apel declarat peste termen nu poate fi considerat un apel nedeclarat, astfel încît părții care nu a utilizat apelul în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, nu i se poate îngrădi dreptul de a declara recurs împotriva deciziei instanței de apel cu privire la soluția de respingere a apelului ca fiind declarat peste termen. În cazul dat instanța de recurs este obligată să verifice dacă instanța de apel a constatat că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Colegiul penal consideră că concluzia adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen, or instanța corect a concluzionat că, deși procurorul nu a fost prezent la pronunțarea sentinței la data de 08.12.2015, potrivit legii, termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării hotărîrii, astfel procurorul nu a fost în careva mod îngrădit în dreptul de exercitare a căii de atac asupra sentinței, copia acesteia fiind expediată Procuraturii de Transport chiar a doua zi, după pronunțare, la 09.12.2015.

Prin urmare, în speță au fost încălcate prevederile art. 402 Cod de procedură penală conform căruia, de la data pronunțării sentinței, în termen de 15 zile, procurorul participant la caz a fost în drept de a declara apel, însă sentința nu a fost atacată cu apel în termenul prevăzut.

Potrivit art. 403 Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Conform art. 404 Cod de procedură penală, apelul peste termen poate fi declarat de către participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Colegiul penal menționează că, repunerea în termen este o prerogativă a instanței de apel, care urmează să se pronunțe cu motivația respectivă în textul deciziei, or, în cazul dat concluzia adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termen, iar careva motive care ar fi oferit temei de repunere în termen a apelului nu s-au invocat și de fapt nici nu s-a solicitat repunerea, prin urmare, recursul referitor la aspectele de procedură se consideră neîntemeiate.

Tot aici, Colegiul penal menționează că soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal, or, în cazul în care apelul este tardiv, judecata nu mai are loc, deoarece instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația.

Astfel, având în vedere că instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și legalității sentinței, nu există temei nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra legalității hotărârii referitor la condamnarea lui Rusnac Anatolie, la aprecierea juridică a acțiunilor acestuia, precum și la măsura de pedeapsă aplicată.

Prin urmare, se conchide că lipsesc temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală care pot fi obiect de examinare în instanța de recurs, iar recursul ordinar declarat de procuror este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valeriu Dubăsari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Rusnac Anatolie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 06 iulie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun